

Суб'єкт права на конституційну скаргу – Загорулько Світлана Іванівна – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність приписам частини другої статті 3, частини першої статті 8, статті 21, частин другої, третьої статті 22, частин першої, другої статті 24, частин першої, другої, шостої статті 43, частин першої, другої статті 55, частині першій статті 64, пункту 14 частини першої статті 92, пунктів 1, 8 частини другої статті 129 Конституції України приписи пункту 2 частини третьої статті 389 Цивільного процесуального кодексу України від 18 березня 2004 року № 1618–IV (далі – ЦПК України Кодекс) у частині, що виключає касаційне оскарження судових рішень у справах з ціною позову, що не перевищує двохсот п'ятдесяти розмірів прожиткового мінімуму для працездатних осіб, у застосуванні до справ про поновлення на роботі „в їх сукупності як єдину нормативну конструкцію“ з приписами пункту 1 частини другої статті 394 цього Кодексу у частині, що зобов'язує відмовляти у відкритті касаційного провадження у таких справах на підставі зазначеного цінового критерію.

Загорулько С.І. твердить, що пункт 2 частини третьої статті 389 ЦПК України та пункт 1 частини другої статті 394 цього ж Кодексу у своїй сукупності порушують її конституційне право „на судовий захист у спорі про звільнення“, оскільки унеможлиблюють касаційний перегляд законності звільнення. Також вона вважає, що доступ до касації, який залежить від розміру заробітку, є дискримінацією.